

ശിശുവിന്റെ ജന്മാവകാശം

ഡോ. കെ. ഭാസ്കരൻ നായർ

ഓരോ ജന്തുവിന്റെയും സന്താനം ഓരോ ദശയിലാണ് ജനിക്കുന്നത്. പശുവിന്റെയും ആടിന്റെയും കുഞ്ഞുങ്ങൾ പിറന്നു വീണാൽ അടുത്ത മാത്രയിൽതന്നെ എഴുന്നേറ്റു ഓടിനടക്കുന്നു. പക്ഷേ പട്ടിയുടെയും പുച്ചയുടേയും കുട്ടികൾ കണ്ണുതുറക്കുവാൻ തന്നെ കുറെ നാൾ എടുക്കും. എന്നാലും, അവയും വളരെ വേഗം തൻകാര്യം നോക്കുവാൻ ശക്തിനേടുന്നു. ഇവയോടൊക്കെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മനുഷ്യശിശുവിന്റെ അവസ്ഥയാണ് എറ്റവും നിസ്സഹായമായിരിക്കുന്നത്. അമ്മയുടെ വയറിൽ ഒൻപതുമാസം വളർത്തിനുശേഷമാണ് ജനിക്കുന്ന തെങ്കിലും കരയുവാനും കൈകാലുകൾ ഇളക്കുവാനുമല്ലാതെ മറ്റെ

ന്നിന്നും അതിനു കഴിവില്ല. ആ ദേഹ വർഷക്കാലം അച്ഛനമ്മമാരുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും നിരന്തരമായ ശുശ്രൂഷയുംപരിചരണവും സഹായവും മനുഷ്യശിശുവിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ഈ ആശ്രിതഭാവം മൂലമായിരിക്കാം, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ അവശതകളെയും ആവശ്യങ്ങളേയും കുറിച്ചല്ലാതെ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആരും പറയാറില്ല. കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളണം; കൊടുക്കുന്നതു സ്വീകരിക്കണം; എന്നല്ലാതെ കൂടുതലൊന്നും ചോദിക്കരുത്. അഥവാ ചോദിക്കുകയോ അതിനു പ്രായമായില്ലെങ്കിൽ നിലവിലിരിക്കുകയോ, ശാര്യം പിടിക്കുകയോ ചെയ്താൽ കൊടുക്കണമെന്ന് ബാധ്യതയൊന്നുമില്ല.

യു. എസ്. നാഷനൽ ബയിൻ സ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ഏകദേശം ഇരുനൂറ് പേജുള്ള കെമിക്കൽസ് ആൻഡ് ഫെൽട്ട് എന്ന ഒരു പഠന റിപ്പോർട്ടിൽ 1967ൽ യു നൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിദ്ധമായിട്ടുള്ള മരണങ്ങളിൽ ഏറിയ കൂറും ശുഷ്കക്ഷേണം, പുകവലി, മദ്യപാനം, ഗർഭംബലസിപ്പിക്കൽ ഇങ്ങനെ സ്വയംകൃതാനന്തങ്ങളായ കാരണങ്ങളാലാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സ്നേഹ വാത്സല്യങ്ങളുടെ പ്രസക്തിയും പ്രേരണയുല്പാദനം ഇതിലൊന്നും അവകാശത്തിന്റെ പ്രശ്നമേയില്ല. ഇതാണ് ചരിത്രാതീതകാലംമുതൽക്കു എല്ലാ വാജ്യങ്ങളിലും, എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളിലും, ശിശുക്കളുടെ നേക്കു മനുഷ്യൻ പുലർത്തിപ്പോരുന്ന മഹാഭാവം.

സത്യമാലോചിച്ചാൽ മുതിർന്ന മനുഷ്യരുടെ ജീവിതാവകാശങ്ങൾപോലും അംഗീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു് ആധുനിക കാലത്തു മാത്രമാണു്. അതുതന്നെയും ലോകമാകെ എതിർവാദങ്ങളോ മടക്കവിദ്യകളോ ഇല്ലാതെ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞുകൂട. “സാമ്പ്രതികമായ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളു്”ടെ പേരിൽ, ഇന്നും ലോകത്തിന്റെ ചില ചില ഭാഗങ്ങളിൽ തർക്കങ്ങളും സമരങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടു്. അവയ്ക്കു് നിയമപരമായ സാധ്യത നൽകുന്നതി

നുവേണ്ടി സർവ്വരാജ്യ സമ്മേളനങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. തൊലിയുടെ നിറവും, മതവും, വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളും, ജനിച്ച രാജ്യവും, നോക്കി മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതിന്റെ നേക്കുള്ള പ്രതിഷേധമാണിതു്. നൂറുകൊല്ലമുമ്പുവരെ ലോകത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ ചങ്ങലയിട്ടു് അടിമകളായി, കന്നുകാലികളെപ്പോലെ, വില്പയ്ക്കു വിറ്റിരുന്നു. നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയായ ഇന്ത്യയിൽ,

“തൊട്ടുകൂടാത്തവർ, തീണ്ടിക്കൂടാത്തവർ
ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടാലും ദോഷമുള്ളോർ”

എന്നുപറഞ്ഞു്, ജാതിയുടെ പേരിൽ, വലിയ ജന വിഭാഗങ്ങളെ അകറ്റി നിർത്തി ദ്രോഹിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രാചീന സമ്പ്രദായം ഇന്നു് നിയമത്തിന്റെദൃഷ്ടിയിൽ കുറ്റകരമാണെങ്കിലും, അതു വളർത്തിയ മനോഭാവം പൂർണ്ണമായി മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ ജീവിക്കുവാനും, മനുഷ്യജന്മത്തിന്റെ സുഖങ്ങൾ മറുതള്ളുവരെപ്പോലെ അനുഭവിക്കുവാനും, എല്ലാവർക്കും അവകാശമുണ്ടു് എന്നു വസ്തുത അംഗീകരിക്കാത്തതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളാണിവ.

മുതിർന്നവർക്കുമാത്രമല്ല, കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുപോലും ഇങ്ങനെ ചില അനിഷേധ്യമായ ജന്മാവ

പ്രതിരോധ കത്തിവയ്പുകൾക്കുള്ള സമയവിവര പട്ടിക

കാലം.

ആദ്യ ആഴ്ച	-	ബി. സി. ജി. സ്റ്റാൾപോക്സ് വാക്സിനേഷൻ
നാലുമാസം	-	ഡി. പി. ടി. I ഡോസ് പോളിയോ I ഡോസ്
ആറുമാസം	-	ഡി. പി. ടി. II ഡോസ് പോളിയോ II ഡോസ്
എട്ടുമാസം	-	പോളിയോ III ഡോസ്
20 മാസം	-	ബുസ്സ്റ്റ് പോളിയോ
2 വയസ്സ്	-	ബുസ്സ്റ്റ് ഡി. പി. ടി.
3 വയസ്സ്	-	ടി. എ. ബി.
5 വയസ്സ്	-	ബുസ്സ്റ്റ് ഡി. പി. ടി. ബി. സി. ജി. പോളിയോ
6 വയസ്സ്	-	സ്റ്റാൾപോക്സ് വാക്സിനേഷൻ
10 വയസ്സ്	-	ഡിഫ്തീരിസ് & പെർട്ടുസസ് ടോക്സോയിഡ്

ഓരോ മൂന്നു വർഷം കൂടുമ്പോഴും സ്റ്റാൾപോക്സ് വാക്സിനേഷൻ ചെയ്യുക. ഓരോ വർഷവും ടി. എ. ബി. യും.

കാശങ്ങളുണ്ട് എന്ന അഭിപ്രായം ലോകമാകെ ബലപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഈ വസ്തുതയെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കൂടിയാണ് ഭൂമിയിൽ ഇന്ന് ഇത്രവലിയ ജനപ്പെരുപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. “വായ് കൽപിച്ച ദൈവാ ഇരയും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്” എന്ന ഫുഡുവും ക്രൂരവുമായ സങ്കല്പത്തിൽ സന്താനങ്ങളെ പെറുത്തുള്ള ജനങ്ങൾ പാപികളാണ്. മനുഷ്യ ശിശുക്കളുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയേയും ജീവസ

ന്ധാരണത്തിന്റെ മഹാ സങ്കടങ്ങളേയും പരിഗണിക്കാതെയുള്ള സന്താനോൽപാദനം ഒരു തരത്തിലും ക്ഷന്തവ്യമല്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ, ലോകം വലുതും മനുഷ്യർ വിരളവുമായിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, എങ്ങനെയെങ്കിലും എവിടെപ്പോയെങ്കിലും ജീവിച്ചുകൊള്ളും എന്നു കരുതുന്നതിൽ അല്പമെങ്കിലും സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അക്കാലങ്ങളെല്ലാം മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഈ ലോകം എത്രയോ ചെറുതായിരിക്കുന്നു. (വലുപ്പച്ചെ

റൂപ്പങ്ങൾ വെറും പ്രതീതികളാണെന്ന പരമാർത്ഥം സ്ഥിരീകരിക്കുക. “ചിരട്ടയിൽ വെള്ളം ഉറുമിനു സമുദ്രം? 8000 മൈൽ മാത്രം വ്യാസമുള്ള ഈ ആകാശ ഗോളത്തെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതിന് ആധുനിക മനുഷ്യന് അർദ്ധവസംപോലും വേണ്ട!” അതുതന്നെയും മനുഷ്യ സന്തതിയെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു കവിയുകയാണ്. ഓരോ വർഷവും 700 ലക്ഷം ജനങ്ങളാണ് ഈ ചെറിയ ഭൂവനഗോളത്തിൽ അധികമായി ജീവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. കായ്കുന്നിൾ ഭൂജീവജാലങ്ങൾ, കാട്ടുജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിയോ, മരണാടുകളിലേക്ക് കുടിയേറ്റം നടത്തിയോ, ഭിക്ഷയെടുത്തോ, ജീവികാണെന്ന പ്രത്യാശയ്ക്ക് സ്ഥാനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. പ്രാണങ്ങളെ നിലനിർത്തുവാനുള്ള പ്രാഥമിക സൗകര്യങ്ങൾപോലും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും അതിശീഘ്രം ഇല്ലാതാവുകയാണ്.

അടിക്കടി, അനുനിമിഷം, മുറുകി വരുന്ന ഈ ജീവിത സംഘർഷത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഓരോ ശിശുവിന്റെയും മൂന്നാളെ മൃഗമായ അസ്തിത്വത്തെ നാം കാണുന്നത്. അതിന് തീച്ചയായും ചില ജന്മാവകാശങ്ങളുണ്ട്. അവയെ ലഘുവായിക്കുതി തള്ളിക്കളയാമെന്ന സങ്കല്പമാണ്.

“തജയാൻമകം കനിഞ്ഞുതൻ

ഒരു സ്ത്രീ എന്തെങ്കിലും ആലോചിക്കുന്നതിൽ ആദ്യം ആലോചിക്കുന്നതു പുതിയ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചാവാം.

പ്രജയെപ്പോറ്റു മുറുമ്പോലുമേ”

എന്ന ജന്തു സാധാരണമായ സന്താന വാത്സല്യത്തെ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനയല്ലിത്. എത്രമേൽ “തജയാൻമാലും” ഒരു സന്താനത്തെ സമർഹമായ രീതിയിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്ന ലോകസ്ഥിതിയോത്തുള്ള പരിഭവമാണ്. ശരീരവും മനസ്സും ആത്മാവും മുരടിച്ചുപോകാതെ സ്വാഭാവികമായ വളർച്ചയെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഓരോ ശിശുവിന്റെയും ജന്മാവകാശത്തെ മാനിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ സംസ്കാരമാണ് ഇന്ന് ലോകത്തിന് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. അത് അവസരങ്ങൾ അന്തരംഗത്തിൽനിന്നുതന്നെ, വിവേകപരിപാകത്തിന്റെ ഫലമായി, ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തന്റെ ചോരയിൽ പിറന്ന പൊന്നോമനക്കുഞ്ഞിനെ പുഴയിലൊഴുകിയ കുന്തിഭേവിയിൽ ക്ഷീണിതനായ മുമ്പിൻനിർത്തി ജീവപര്യന്തം പിഴച്ചൊല്ലിക്കുന്നതിനല്ല വേദവ്യാസൻ മഹാഭാരതം രചിച്ചതെന്ന് ഞാൻ സംശ

(ശേഷം 23-ാം പേജിൽ)

യിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവഗതയാരക്ഷപ്പെട്ട് പുരുഷഭേദസരിയായി വളന്ന് ആ കർണ്ണനെക്കൊണ്ട്, പൊറുത്തോട്ട് മുഖത്തോടുമുഖം, പകരം ചോദിപ്പിക്കുവാനും മഹർഷിവർണ്ണനായ പുരാണകവി മടിച്ചിട്ടില്ല. ശിശുവിന്റെ ജന്മാവകാശത്തിന് ഇതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സ്ഥാനം സങ്കല്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആ വേദവ്യാസന്റെ ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ ഓരോ വർഷവും ജനിക്കുന്ന രണ്ടരക്കോടി (250 ലക്ഷം) മനുഷ്യശിശുക്കളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും തങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശങ്ങൾ ഇന്ന് നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണ്. മാതാപിതാക്കൾ തന്നെയാണ് ഇതിന്റെ പഴിയേൽക്കേണ്ടത്. അവർ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മഹാദുരിതത്തിന്റെ രഹസ്യവും ഇതാകുന്നു. ധാർമ്മികമോ, സാഹിത്യപരമോ ആയ അർത്ഥത്തിൽ വേണമെന്നില്ല. അത്ഥശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ദൈനംദിനാനുഭവങ്ങളുടെയും ദൃഷ്ടിയിലും ഇത് സത്യമാണ്. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ വീർപ്പു മുട്ടിക്കുന്ന ഈ ജനപ്പെരുപ്പം ശിശുക്കളുടെ ജന്മാവകാശത്തെ മാനിക്കാത്ത പ്രത്യുൽപാദനകർമ്മത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്?

തെക്കുകിഴക്കിൽ ഇതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ദുരവ്യാപകമായ ദോഷ

ജീവിതാനന്ദത്തിന്

ഏകദേശം നിന്നു
പരന്നിട്ടു ഒഴിവാക്കുക.
വ്യാകുലതകളിൽനിന്നു വിരക്തനേടുക.
ലളിതജീവിതം നയിക്കുക.
വളരെക്കുറച്ചു മാത്രം പ്രതീക്ഷിക്കുക.
ഏറെക്കൊടുക്കുക.
ജീവിതം സ്നേഹംകൊണ്ടു നിറക്കുക.
സ്വയം വിസ്മരിക്കുക.
അന്യരെക്കുറിച്ചോർമ്മിക്കുക.
അന്യർ നിങ്ങളോടു എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നാണു ആഗ്രഹം.
അതേമട്ടിൽ നിങ്ങൾ അന്യരോടു പെരുമാറുക.
ഒരാഴ്ചക്കാലം ഇതൊന്നു പരീക്ഷിക്കൂ—ഫലപ്രാപ്തിയിൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടും.
(നോർമാൻ വിൻസെന്റ് പീൾ)

ഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്ന ഒരു ഗൗരവപ്രശ്നമായി തീരുന്നു.

ഈ 16 ശതമാനം-വികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ 10 ശതമാനത്തിനകമെ വരികയുള്ള-നാലു വയസ്സിനകമുള്ള കുട്ടികൾ, പോഷകാഹാര സംബന്ധമായും, സാമ്പത്തിക പരമായും നോക്കിയാൽ ഒരു പ്രതികൂല വയസ്സ് ഘടനയാണ്. പോഷണ സംബന്ധമായി ഏറ്റവും ദുർബലവുമുള്ളവരാണ്. ഈ വിഭാഗത്തിലെ ഉയർന്ന മരണ നിരക്കുമൂലം സാമ്പത്തികമായി വൻപിച്ചു നഷ്ടം രാഷ്ട്രത്തിനുണ്ടാകുന്നു. നാലു വയസ്സിനകമുള്ള കുട്ടികളുടെ ആനുപാതിക മരണനിരക്ക് ഇൻഡ്യ